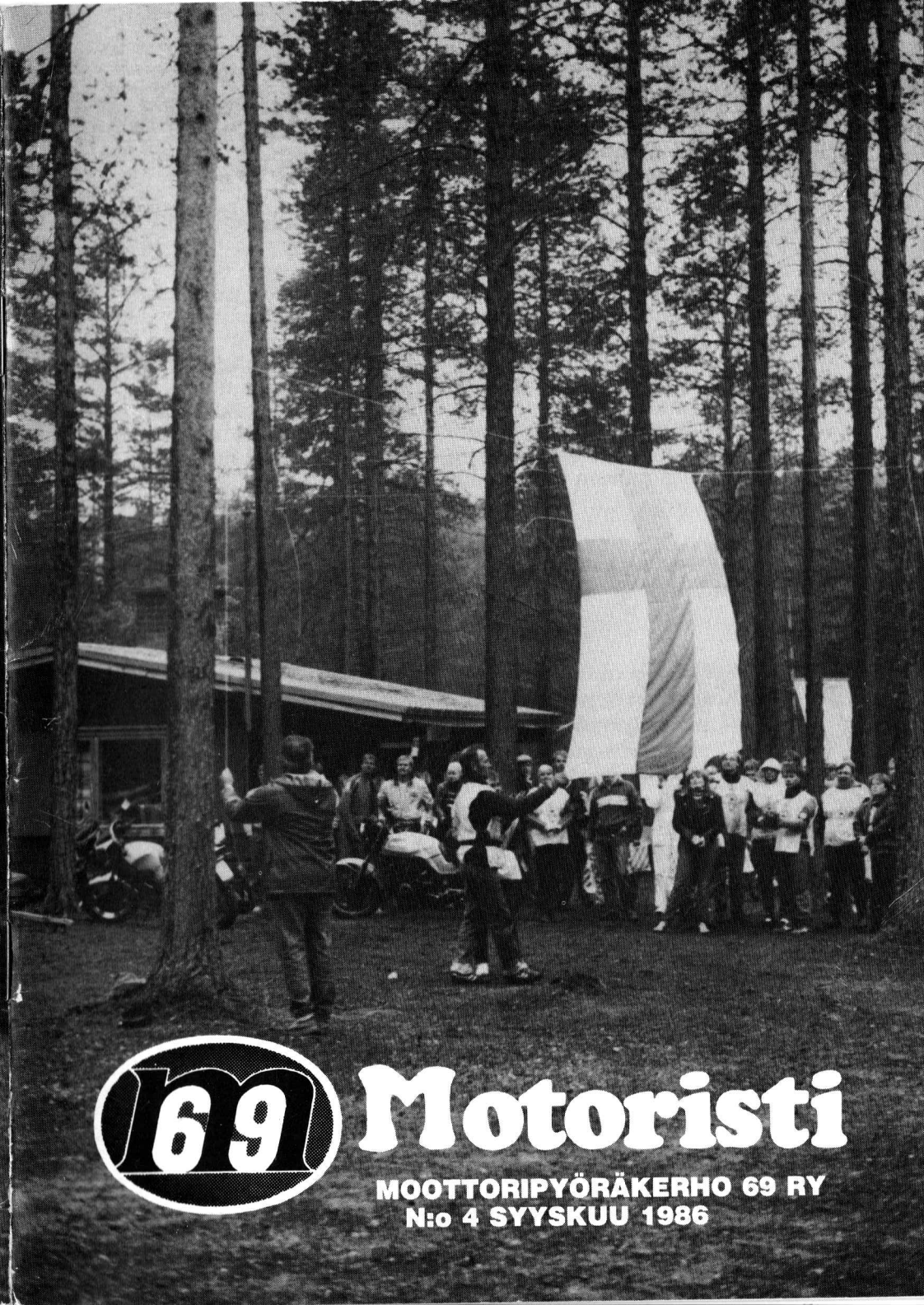

406 000 000 000251
HUHTANEN REIJO

PALLASTUNTURINKJ 5B7
01280 VANTAA

JOUKKO- JULKAISU

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:o 4 SYYSKUU 1986

Moottoripyöräkerho 69 r.y:n vuosikokous 14.09.86.

Messilän lomakeskuksessa Hollolassa (muutama kilometri Lahdesta länteen).

KOKOUS ALKAA KLO 12.00 ja kokouksen jälkeen juodaan kerhon tarjoamat pullakahvit.

Mahdollisesti lauantaina saapuvat voivat telttamajoitukseen tyytyessään yöpyä lomakeskuksen alueella olevalla niityllä. (Messilän uusi leirintäalue ei ole vielä toiminnassa). Kaikki palvelut ovat tarjolla vain varsinaisessa lomakeskuksessa. Muita majoitusmuotoja haluavat voivat varata yöpymisensä mukansa mukaan Lahden runsaasta tarjonnasta.

Esityslista

1. Kokouksen avaus.
2. Kokouksen järjestäytyminen.
  - puheenjohtajan vaali
  - sihteerin vaali
  - pöytäkirjantarkastajien vaali
  - ääntenlaskijain vaali
3. Kokouksen päätösvaltaisuuden toteaminen.
4. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen.
5. Toimintakertomus 1985—86.
6. Esitetään tilit ja tilintarkastajien lausunto sekä päätetään tilien hyväksymisestä sekä vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille.
7. Toimintasuunnitelma ja talousarvio.
8. Päätetään jäsenmaksun suuruudesta.
9. Toimihenkilöiden valinta.
10. Muut käsiteltävät asiat.
11. Kokouksen päätös.

KAIKKI JOUKOLLA MESSILÄÄN!

TERVETULOA!

N:o 4 syyskuu 1986. 17. vuosikerta.

Ilmestyy: helmi-, huhti-, kesä-, elo-, loka- ja joulukuussa.

Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

Jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.: hallitus

Puheenjohtaja

Jaakko Laurila
Peltola
05100 Röykkä
Puh.k. 90-2768 876

Varapuheenjohtaja

Pekka Kuoppala
Yrttimaantie 19
00730 Helsinki
Puh.k. 90-365 107
klo 18.00 - 20.00

Sihteeri Jäsenasiat

Hanna Kinnunen
Koudantie 15 B
00760 Helsinki
Puh.k. 90-381 373

Kassanhoitaja Merkit

Pekka Voutilainen
Aallonkohana 4 D 43
02320 Espoo
Puh.k. 90-802 5288

Kerhoisäntä

Pertti Saarenheimo
Ruskeamäki
35100 Orivesi
Puh.k. 935-472 45

Varajäsenet

Guy Wikström (NMR)
Virkatie 2
01510 Vantaa
Puh.k. 90-821 358

Osku Vaahtera (EAK)

Maratonkuja 6 A 1
01280 Vantaa
Puh.k. 90-302 391

Jouko Mäenpää

Tuomikuja
63400 Alavuus As.
Puh.k. 965-20031

Jouni Valkeejärvi

Satamatie 1
35700 Vilppula

Päätoimittaja

Aki Oura
Viipurinkatu 7 C 30
00510 Helsinki

Toimittajat

Eero Mikkola
36160 Siitama

Taavi Hiltunen
Keskustie 52 B 5
35300 Orivesi

Jussi Pursiainen
Paaroori
28680 Pori

Kerhon postisiirtotili
numero 426 781-0

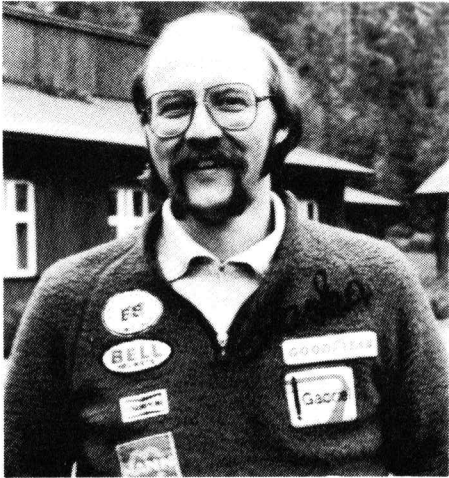
HYVÄT MOTORISTIT,

Kesä on ollut kuin naurishaudikas voililmällä ja kättä on saanut iloiten nostaa niin, että on oppinut ajamaan kaatumatta jo yhdellä kädellä meikäläinenkin.

Eikä kaatunut Kontion henkikään, vaan mahtavasti juhlimme 20 vuotta ja niin omat kuin vieraat kokivat jatkuvuuden vahvan voiman. Nuoret olivat mukana joukolla ja ilmaisivat selkeästi huolehtivansa tulevien aikojen marsseista. Iloa teille kaikille syksyn sadoista ja muistakaa pieniä, syökää sieniä!

Aki

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Neljän vuoden viestijuoksu

Kun urheilija uransa alussa liittyy urheiluseuraan, hän on selvästi kiinnostunut tästä harrastuksesta. Kehityskelpoiseksi luokiteltu yksilö saattaa päästä jossakin vaiheessa valmennusrenkaaseen ja sitä kautta mahdollisesti hyvänä juoksijana esimerkiksi seuran viestijoukkueeseen. Lopulta koittaa aika, jolloin kilpailija valitaan tärkeään kilpailuun, ja on aika asettua lähtökuoppiin. Kun lähtölaukaus on kajahtanut, ja huomaat olevasi radalla kapula kädessä, olet alkuun hieman hämmentynyt uudesta tilanteesta, suorituspainesta, mietit voimien jaksottamista ja onnistumisen tärkeyttä. Hetken kuluttua kaikki tuntuu jo menevän paremmin — askel ja alkujännitys on tipotiessään. Homma tuntuu hoituvan kotiin kuin itsestään, kunnes osittain odotettuja ja osittain yllättäviä vaivoja alkaa ilmestyä: kyljestä pistää, hengitys salpautuu, jalasta vetää suonta, dopingista

käryäminen uhkaa ja veritankkauskin painaa mieltä. Ei voi välttyä ajatukselta keskeyttää, heittää pyyhe kehään, lopettaa koko touhu. Mutta sisu, itsepäisyys, onnistumisen halu, hyvän asian puolesta toimiminen ja ennen kaikkea huutosakki vaativat jatka-

maan. Kun maalisuora aukeaa ja näet seuraavan viestinviejän kykkivän kalkkiviivoilla, tiedät oman osuutesi lähenevän loppuaan. Olo helpottuu ja tiedät saavuttaneesi tavoitteesi loppurypistyksen jälkeen. Kun seuraavan osuuden aloittaja ottaa käteensä luovuttamasi kapulan, tiedät suorittaneesi osuutesi taitojesi ja kykyjesi mukaan, ja mietit nenä lytyssä turpeeseen maaten, että kannattiko koko touhuun ryhtyä? Ja aina päädyt samaan vastaukseen: kyllä kannatti!

Nyt on kalkkiviiva ja kapulanvaihto lähellä. Lämmin kiitos erinomaiselle huutosakille!

...JA PIIKILLÄ PÄÄSEE

Puolensataa kevytmoottoripyöräilijää kokoontui kesäkuun viimeisenä viikonloppuna Jokioisiin JMP:n kerhopaikkaan, jossa pidettiin piikkikuskeille ikioma kokoontumisajo. Tämä järjestyksessään kahdeksas Piikkiralli osoitti, että satapiikkinen on moottoripyörä siinä missä isommatkin. Pitkään matka taittuu mukavasti. Kaukaisimmat osallistujat olivat Perttu Toivola Rovaniemen liepeiltä ja Esa Kinnunen Torniossa.

Piikkirallin historia ulottuu vuoteen 1976, jolloin se järjestettiin ensimmäistä kertaa. Asialla oli tuolloinkin JMP, ja ralli kokosi reilut parikymmentä osallistujaa. Sitten on Piikkiralli pidetty kuusi kertaa Turun seudulla, ja välivuosiakin on ollut. Suurin osallistujamäärä oli vuonna -82, peräti 98 henkilöä.

Tänä vuonna oli Piikkirallin ohjelmassa mm. kettinginheittoa ja tan-

demhiihtoa. Porukka myös osallistui näihin leikkimielisiin kilpailuihin hyvin innokkaasti, vaikkei ”potkun antajana” ollutkaan miestä väkevämpää niinkuin vartuneemmilla kovin usein on. Varsin tärkeä ohjelmanumero Piikkirallissa oli pelkkä yhdessäolo — saunominen ja makkaranuotio.

Jututin Piikkirallissa näitä aloittelevia motoristeja, ja sain heistä erittäin myönteisen kuvan. Mieleeni tuli se huoli, jota monet tuntevat piikkikuskeista ja heidän saamisestaan mukaan kerhotoimintaan. Sanoisin näille huolehtijoille: kyllä piikkikuskit kerhoihin liittyvät ja myös toimivat — mikäli se heitä kiinnostaa. Täytyy muistaa, että kovin rypyytsainen meininki ei kiinnosta. Me ”ukot” voisimme vähän kelata taaksepäin, ja muistella mitä itse touhusimme 16-vuotiaina. Jos siitä jotain muistamme...

Keijo Lumme

Vammalan piikkikusmien leirissä vallitsi iloinen tunnelma...

KIRKKOPYHÄ 1986

Tänä vuonna kirkkopyhä oli Jokioissa, junailijoina Lumpeen Keijo kumppaneineen. Heti kärkeen vihjeeksi muidenkin tapahtumien järjestäjille: Kun Motoristissa oli ilmoitettu kokoontumisajankohdaksi kello kolme, niin saapuessani 20 minuuttia myöhässä ei ollut vielä kiirettä minnekään. Ihmettelin tätä Keijolle, joka kertoi varta vasten ilmoittaneensa liian varhaisen ajan, jotta myöhästyjätkin pääsisivät mukaan ajoreissulle. Olisikohan tuommainen puolen tunnin odotusaika hyvä muissakin tapahtumissa?

JMP:n kerhotalolle Kotirantaan oli saapunut jo lauantaina viitisentoista motoristia, jotka järjestäjät veivät n. 70 kilometrin pituiselle ajelunkeilulle. Mikäs oli ajellessa: mutkaisat pikkutiet, auringonpaiste ja moottoripyörä on ihan hyvä yhdistelmä. Ajelun lomassa poikettiin kaukolämpölaitoksella kuulemassa sen toimintaperiaatteista, Saaren kansallispuistossa ja ihmettelemässä Etelä-Suomen suurinta suoaluetta, jonka suojelusta on käyty kovaa polemiikka viime aikoina.

Siinähan se iltapäivä kuluikin mukavasti. Illalla oli ohjelma melko samanlaista kuin muissakin kokoontumisissa, ongittiin, saunottiin ja istuttiin iltanuotiolla. Sieltä tosin piti siirtyä sisätiloihin, kun päivän hautova auringonpaiste muuttui illan viiletessä ukkoskuuroksi. Mutta mikäpä oli siirryessä, kun oli JMP:n tilava kerhotalo käytössä.

Sateen loputtua oli ilma vieläkin niin lämmin, että teltassakaan ei palletut, pikemminkin päinvastoin.

Sunnuntaina oli yhtä kaunista kuin edellisenäkin päivänä. Jokioisten kirkolle saapui kaikkiaan puolensataa motoristia. Tiedä sitten, johtuiko motoristeista vai mistä, mutta kirkko täyttyi lähes kokonaan. Muu väki tosin katseli meitä aluksi hieman vieroksuen, mutta tulivat kuitenkin katsomaan seppeleen laskua sankarihaudalle.

Kahvitilaisuuden jälkeen yli puolet motoristeista lähti vielä museojuna-ajelulle. Höyryjunamatka oli useimmille todellinen elämys. Museojunaa veti entisen Hyvinkään — Karkkilan rautatien höyryveturi nro 5, jonka on rakentanut Tampellan konepaja 1917. Vaunut ovat peräisin eri kapearaiteisilta radoilta. Lisäksi ulkomuseoalueella ja kalustohalleissa on useita ainutlaatuisia vetureita sekä vaunuja ja resiinoja. Myös Minkiön asema-alue on säilytetty alkuperäisenä. Poiketkaapa katsomaan, jos saatte liikkumaan siellä päin!

Kuten kaikkiaan kirkkopyhäviikolloppu sujui tänäkin vuonna oikein rattoisasti. Kiitokset järjestäjille, eiköhän sitä ensi vuonna taas tavata.

Poiketkaapa katsomassa myös te, jotka tähän asti olette tapahtumaa vieruksuneet. Olette varmasti tervehtulleitä!

MP 69 ONKIKILPAILUN TULOKSET

Miehet:

1. Keijo Lumme	13 kpl
2. Markku Ruohonen	11 kpl
3. Ilpo Lahtinen	9 kpl
4. Pentti Levander	7 kpl
5. Martti Lantta	6 kpl
6. Arto Viikko	3 kpl
7. Guy Wikström	2 kpl
8. Jorma Kinnunen	1 kpl

Naiset:

1. Irma Peltonen	5 kpl
2. Hanna Kinnunen	3 kpl
3. Ina Wikström	2 kpl
4. Tuija Salmi	1 kpl

Kirkkopyhän taustoista ja tavoitteista

Monet 69:iin liittymistä harkitsevat — kuin myös jäsenet — ihmettelevät usein, miten Kirkkopyhä liittyy MP-69:n toimintaan. Eihän tässä nyt sentään mitään "kristittyjä" olla — vai ollaanko?

Tämä kysymys on tullut varsin usein puheeksi kerhon toimintaa esiteltäessä, niin että muutama sana aiheesta lienee paikallaan. Kyselin Jokioisissa Kirkkopyhän isältä "Pappa" Teitolta, mikä on saanut tämän tapahtuman alulle.

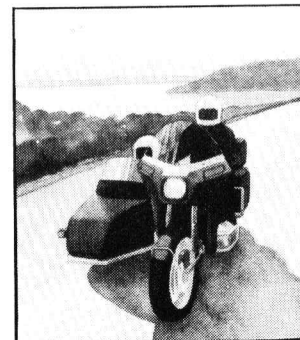
"Suomessa idea lähti liikkeelle vuonna 1976 muutamien vanhempien motoristien ehdotuksesta. Alkuperäinen ajatushan on saatu Englannista. Vuonna 1977 järjestettiin sitten ensimmäinen Motoristien Kirkkopyhä, joten nyt Jokioisissa kokoonnumme yhdeksännen kerran.

Kirkkopyhään tulijat eivät kaikki edes kuulu kirkkoon, eivätkä kaikki ole nk. uskovaisia. Eihän tietenkään ole paha asia, jos joku alkaa enemmän ajatella uskon asioita tämän tapahtuman myötä, mutta suuri osa osallistujista kokee tapahtuman eräänlaisena moottoripyöräilijöiden PR-työnä. Esimerkkinä kerrottakoon vuonna 1980 sattunut tapaus:

Elimäen kirkolle oli kokoontunut noin 30 moottoripyörää, joita paikalliset asukkaat hieman vieroksuen katselivat. Ajattelivat ilmeisesti motoristin aikovan häiritä jumalanpalvelusta. Kun vielä komisario Tuohisaari saapui poliisiautolla paikalle, kuului jo järkyttyneiden katselijoiden suusta: "Nyt sieltä tulee jo poliisitkin!" Hämmästyksensä taisi olla melkoinen, kun kätelimme ja astuimme kirkkoon.

Elimäeltä on tullut kuitenkin erittäin myönteistä palautetta ja meitä toivotaan kovasti sinne uudestaan.

Varmaan melkein kaikilla tahtoo tuo kirkossakäynti jäädä niihin perhejuhliin. Kerta vuodessa ei liene kenellekään liikaa, vaikkei itseään kirkkouskuvaiseksi laskisikaan. Saa-daanhan samalla tehtyä erittäin arvokasta työtä motoristien maineen parantamiseksi juuri niissä piireissä, jotka eivät harrastustamme tunne tai joilla on siitä kielteinen käsitys. Kun nämä ihmiset sitten muodostavat käsityksensä moottoripyöräilijöistä, he voivat tehdä sen joko muistellen kirkolla ollutta ryhdikästä joukkoa tai katsellen kylänraitilla keulittelevaa paikallista "Freddie Spenceriä". Ei liene vaikea arvata, kumpi herättää myönteisempiä ajatuksia?

Suomen Sivuvaunuyhdistys on julkaissut ensimmäisen sivuvaunumotoristeille tarkoitetun opaskirjasen.

Kaikki sivuvaunuista kiinnostuneet voivat tilata Sivuvaunu-kirjasta osoitteesta: *Heikki Arvelin, 17120 Paimela*, tai puhelimitse iltaisin *918-8(7)3 328* (numeroon lisätään 7 toukokuussa). Kirjasen hinta on 15,—/kpl, joka sisältää jo postituk-sen.

POSION "KEVÄT-HIMPULAT"

Pohjoisen ajokausi tuntuu toden teolla alkavan vasta Posion kevätajoista, tänä vuonna siis ajankohtana 24—25.05. Jälleen kevään ehkä vielä päämäärättömien ajeluiden jälkeen saatiin tarkka karttapiste minne lähteä — Posio ja Himmerkki! Taas suuntautuivat kymmenien pyörien keulat kohti tuota jo niin perinteistä paikkaa, olihan kyseessä jo seitsemäs kerta.

Sää oikuttelee usein keväisin, eikä se tapojaan muuttanut nytkään. Alkuviikon sää oli lämmin ja kaunis, mutta loppuviikon läheystyessä rupesi se muuttumaan epävakaiseksi. Kemijärven seutuvilla vielä torstaina oli erittäin mukava ilma, mutta perjantaihin herättiin vesisateeseen. Kuurojen välissä asfaltti tosin ehti aina kuivahtaa kastuakseen heti uudestaan.

Me Kemijärven motoristit olimme kuitenkin päättäneet perinteisesti lähteä jo perjantaina. Lähtö venyi kuitenkin taas lähelle iltaseitsemää — voisiko sanoa perinteisesti — eväiden oston, pakkaamisen ym. seikkojen takia. Olin yrittänyt kyllä kovasti tähdentää, että jos ostaa eväät ja kasaa tavarat jo torstaina, niin lähtö on paljon helpompaa. Toisaalta pääsimme sitten perille — ihme kyllä — kuivina. Olimme ajelleet jotenkin sopivasti kuurojen välissä, koska tie oli paikoin kuiva paikoin märkä. Aikaisemmin lähtiessämme olisimme varmasti kastuneet. Viime vuoteen verrattuna meno ei nyt ollut niin talvisen tuntuista, koska lunta ei juuri enää näkynyt. Porjakaan ei huomattu kuin yksi. Muu liikenne oli minimaalista.

Perillä ollaan

Posion keskustassa meitä odottelikin poliisiauto! Tai ei nyt sentään vartavasten meitä, taisivat vain tarkkailla yleistä liikennettä — joka oli keskustassakin hiljaista. Motoristi-Kallen suoritettua tärkeät "tupakkioستoksensa", pääsimme ajamaan loput kuusi kilometriä Kuusamoon päin johtavaa tietä Himmerkin leirialueelle. Oli muuten taas kiva ajaa päätieltä Himmerkkiin kääntyvä asfaltoitu mäkinen ja mutkainen pikkutie. Siis nimenomaan siksi, että oli nähty aikanaan vaivaa vetää se asfaltti — yleensähan tuollaiset kapeat sivutiet ovat sorapinnalla. Muutenkin Himmerkistä huokuu aina siistin ja hyvinhoidetun paikan leima.

Nytpä vaan emme olleetkaan ensimmäisiä, sillä Kuusamon porukka oli saapunut ilmeisesti vain minuuttia ennen. Leirialueen vastaava Latvalan Paavo sai antaa meille jälleen kerran "kantapaikkamme" mökin n:o 14 avaimen. Taiteilimme sitten pyörämme korkealla työväällä sijaitsevan mökin eteen, motoristi-Kallen kokeillessa jaksako pyörä nousta ylös kolmen hengen kuormalla! Konepyörät järjestettiin siistiin riviin mökin edustalle ja taloksi asettuminen alkoi. Virallisestihan tapahtuman alkaisi vasta seuraavana päivänä, joten tästä ylimääräisestä yöstä maksoimme tietysti erikseen.

Aloimme vartoilemaan Oulun "partiota", joka oli myös tulossa perjantaksi. Baarin puolella ei tarvinnutkaan kauan istuskella, kun ikkunan takana vilahti jotain. Siinäähän he tuli-

vat — neljä pyöräkuntaa iloisia ihmisiä. Eräs tulijoista, motoristi-Kari oli ilmoittanut järjestävänsä minulle jonkin yllätyksen — ja niin tekikin. Entinen ajokki oli vaihtunut tuliterään Helmenvalkoiseen kaunottareen. Vain kuutiotilavuus ja merkki olivat pysyneet samana, silti hevosvoimia oli tullut lisää 28 kappaletta! Olin hyvin hyvin yllättynyt. Ohjasimme porukan "tukikohtamme" viereiseen mökkiin, ja pyöräriivistö senkuin kasvoi mäen päällä. Ilta jatkui nuotiolla istuimisen merkeissä.

Perjantai-iltana kuului vielä joitakin moottorin pärahdyksiä. Paikalle ehti tulla vielä pääorganisaattori Roine Oulusta, "Jämsän äijät", "Tarzan" Tornioista sekä hänen "Janensa" omalla pyörällään Hämeenlinnasta. Loppujen lopuksi paikalla oli kolmatkymmentä henkeä jo perjantaina!

"...Jatkuu huomenna"

Lauantaiaamuun heräsin kahdeksan kieppeillä motoristi-Aaron aamupalalle lähtö-kehoituksiin, joka oli tietysti vasta yhdeksältä. No, ei se mitään, vaikka edellisiltä olikin vierähtänyt pikkutunneille asti ja nukutti armostomasti.

Puolilta päivin alkoi saapua muutama väkeä pikkuhiljaa. Yllättävän moni kävi kuitenkin vain "kääntymässä" ts. lähti pois samana päivänä. Aurinko paistoi kuitenkin lämpimästi "normaalista" säätilasta poiketen. Moni paikalle jäänyt motoristi vieraili keskustassa sijaitsevassa Pentikin ateljeessa katsomassa keramiikkaa ja nahkatuotteita. Kiitettävää omatoimisuutta osoittaen Kemijärveläiset motoristit Kallen ja Markun pyöräkunnat kävivät aina Kuusamossa asti koluten kaikki nähtävyydet väliltäkin.

Motoristeja honkamökin edustalla. (Vas. oikeall.) Risto Hietala, Pekka Niemelin, Jaakko Pöykiö, pääorganisaattori Jussi Roine ja Markku Taavo.

Leirialue oli muuten tänä vuonna suljettu muulta yleisöltä ollen siis yksityistilaisuus. Tien sulkevan puomin takana kävi kääntymässä melko moni auto — ilmeisesti paikkakuntalaisia — pyrkimässä sisään. Viime vuonnahan baarin pihalla oli melko vilkas autoliikenne, josta kaikki eivät välttämättä pitäneet. Nyt olikin todella rauhallista, joten ratkaisu lienee oikeaan osunut. Kävihän paikalla poliisikin, tosin vain laittamassa sulakkeen levyautomaattiin — näin myös Rahaautomaattiyhdistys avasi kevätkautensa!

Eräs ensikertalainen kyseli, että onko mitään järjestettyä ohjelmaa, johon totesin, ettei ole. Kavereiden näkeminen ja kuulumisten kertominen pitkän talven jälkeen riittää ainakin itselleni, mutta ehkä ensikertalainen tuntee itsensä hieman orvoksi ennenkuin pääsee asioihin ”sisään”.

Ehkä saunominen on kuitenkin sellainen ”pakollinen” ohjelmanumero johon pitää osallistua. Olimme ensimmäisiä saunaan menijöitä, kun ensimmäiseksi huomasimme polttopuut. Taisivat olla hienoimpia ikinä näkemiämme saunapuita — ne olivat nimittäin kaikki sorvattu! Asia selvisi nähtyämme laatikossa Pentikin tekstit, ne olivat jotakin ylijäämää. Hyvät löylytkin ne antoivat. Siinä lauteilla istuessamme tapahtui yhtäkkiä niin, että tulimme yhtenä miehenä lauteilta alas — ne nimittäin kaatuivat! Ja kaatuivat vielä toisenkin kerran ennenkuin saimme nuijittua ne tarpeeksi tiukkaan seinään kiinni. Sen jälkeen ne taisivat kestää muittenkin alla. Moni kävi heittämässä ”talviturkkinsa” järveen, ainakaan jäistä ei tällä kertaa ollut haittaa.

Kun sattui muuten olemaan Toukon nimipäivä, niin juuri polskiessa järvessä — tavan mukaan ilkosillaan — saapui suuri onnitteluporukka saunan kuistille ojentaen juuri vedestä

nousevalle nimipäiväsankarille arvokkaasti kukkien puutteessa kusenoksen ja pienen lahjapaketin. Tilaisuutta juhlisti kova rankkasade ja juhlapuhekin tahtoi kadota valtaisaan ukkosenjyrinään.

Jonkin aikaa tuli jopa rakeita. Kuumasta palaava motoristi-Kallekin ihmetteli, etteivät sadepisarat kai niin kasvoja hakkaa. Sade kuitenkin lakasi aikanaan ja pääsimme käristämään makkaraa. Omalla nuotiolla aika kului rattoisasti ”vierailevien tähtien” muista mökeistä käydessä aina porisemassa kanssamme. Kuitenkin jäin kaipaamaan useaa ”vakiokasvoa”, muutenkin tuntui Himmerkissä olevan tavallista vähemmän väkeä. Olisivatko huonot ja sateiset ilmat pelettaneet väkeä — mene tiedä? Toivottavasti kuitenkin laatu korvasi määrän, ja kieltämättä joskus takavuosina on ollut todella tungostakin.

Iltanuotiolla ilmeisestikin riitti juttua koska viimeiset tulilla istujat poistuvat nukkumaan aamukuudelta!

Sunnuntaiamuna täytyi pitkämatkalaisten lähteä jo aikaisin, joten moottorin pärähtelyjä kuului sieltä täältä. Aamupalan nautittuamme totesimme, että ryhmämme jäseneltä motoristi-Markulta olivat ilmat karanneet etupyörästä. Asia ei ollut vakava, ja saimme renkaaseen riittävät paineet paikkavahtopurkista — n. kolme kiloa! Taisi tulla hän liikaakin!

Muitten Kemijärveläisten lähtiessä puoliiltapäivän (jo motoristi-Kallen töihinmenon takia), jäin minä vielä siivoilemaan mökkiä. Kotimatka meni sitten upeimmassa säässä mitä koskaan on Posiolta lähtiessä ollut. Mieleen jäi vain haikea olo, että taas se on ohi.

Muisteli Kemijärven Jaska

EAK-ASIAA

Muutamat ystävät, ympäri maata ovat kyselleet ja soitelleet seuraavan EAK:n ajankohtaa. En ole pystynyt auttamaan, sillä kerho ei ole järjestämässä kurssia ennen ensi kevättä.

EA-kursseja järjestetään kyllä pitkän kesää ja järjestäjien oikein toimiessa alueen liikenneturvan toimisto asiasta tietää.

Voit kyllä aivan hyvin tuppautua muidenkin kerhojen järjestämille kursseille mukaan. Mahdollisen opinhalun yllättäessä ja opinjanon vaivatessa, soita lähinnä kotipaikkaasi sijaitsevan Liikenneturvan aluetoimiston numeroon ja tiedustele mahdollisista kursseista.

Osku V.

LIIKENNETURVAN aluetoimistot

HELSINKI

toimistopäällikkö Reijo Raihokari, Sitratie 7, 00420 HELSINKI, puh. 90-566 71

TURKU

toimistopäällikkö Antero Aho, Humalistonkatu 2b B 26, 20100 TURKU, puh. 921-217 44

TAMPERE

toimistopäällikkö Erkki Vuoristo, Hämeenpuisto 10, 33210 TAMPERE, puh. 931-122 156

KOUVOLA

toimistopäällikkö Sulo Vuorio, Salpauselätkäkatu 28 A 6, 45100 KOUVOLA, puh. 951-223 55

MIKKELI

toimistopäällikkö Reijo Tarkiainen, Porrasalmenkatu 19 B 29, 50100 MIKKELI, puh. 955-367 887

JOENSUU

toimistopäällikkö Martti Tuomi, Kirkkokatu 19 A 9, 80100 JOENSUU, Puh. 973-281 25

KUOPIO

toimistopäällikkö Reino Nyyssönen, Kuningankatu 22 A 6, 70100 KUOPIO, puh. 971-121 282

JYVÄSKYLÄ

toimistopäällikkö Yrjö Kauppinen, Kauppakatu 41 A 9, 40100 JYVÄSKYLÄ, puh. 941-618 688

VAASA

toimistopäällikkö Lauri Katila, Vaasanpuistikko 17, 65100 VAASA, puh. 961-114 273

OULU

toimistopäällikkö Tapio Tuominen, Iso-katu 27 A, 90100 OULU, puh. 981-146 00

ROVANIEMI

toimistopäällikkö Erkki Vierimaa, Korhalonkatu 19, 96200 ROVANIEMI, puh. 960-170 77

AHVENANMAAN MAAKUNNAN YHTEYSHENKILÖ

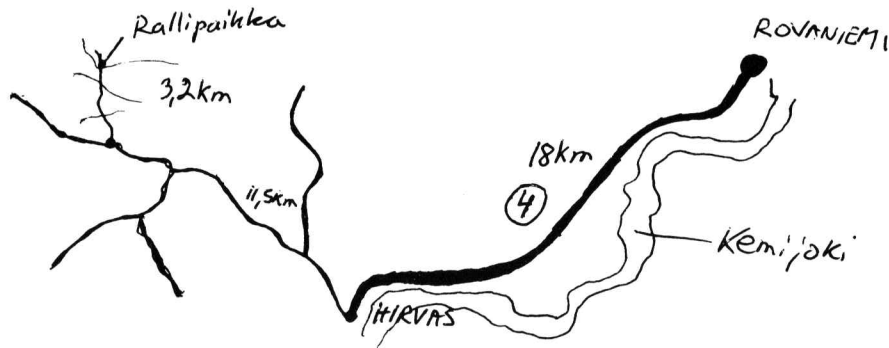
Sven-Olof Hassel, Poliisitalo, PL 51, 20101 TURKU, puh. 921-655 500

Aluetoimistot avoinna yleisölle
ma—pe 9—11

12—15

POHJOISEN PYSTYMETTÄ

27.-28.9.1986.

Ajo-ohje:

Aja Rovaniemeltä valtatie numero 4 Kemiin päin 18 km. Tulet Hirvaalle, josta käännyt oikealle Hirvaan metsäkonekoulun ja kaatopaikan risteyksestä. Saavut tielle, jota ajat 11,5 km omalla vastuullasi. Sitten käännyt oikealle metsätie, jota ajat 3,2 km. Rallipaikka on kolmannen joen kohdalla. Opasteet Hirvaalta lähtien.

Leiripaikalla puolijoukkueteltoja, polttopuita ja joki sekä tietenkin hyttyset. Ohjelmasta vastaat itse.

Lisätietoja antaa Veli-Matti Viiri, puh. 960-16 312

TERVETULO!

KESKUSTELUA

MP-PARKKEERAUSPAIKAT,

Joskus ihan pännii tämä suomalainen pysäköintikulttuuri tai sen puuttumattomuus. Nyt taas kotisuomeen muutettuani, muutaman Ruotsin vuoden jälkeen näyttää, että sitä ollaan täällä Hesassakin ihan takapajulla näin MP pysäköinnin järjestelyssä.

Moni Tukholman kävijä on varmaan huomannut parina viime kesänä, että aivan kaupungin keskustassa oli useita prätkien omia parkkeeraus-ruutuja. Yksi autopaikka "tyhjennetty" mittarista, betoniporssaat ympärillä ja niitä jalkakäytävän puolella yhdisti metallinen suojakaidde, ja siinä sitten oli kiinnitettynä pyörrien pysäköintiä osoittava kyltti.

Nämä paikat ovat käteviä, joko pysäköidä työhön mennessä tai vain asioidessa, yhteen ruutuun mahtui 3—5 pyörää. Ja kun ajokausi loppuu, vie kaupungin "katukonttori" porssaat talliin, ja siirtää sitten keväällä esille.

Paikat etsittiin yhdessä SMC:n Tukholman lääninorganisaation ja Tukholman "katukonttorin" yhteistyönä sieltä, missä niitä todella tarvittiin ja sopivia paikkoja oli. Aluksi kaupunki suunnitteli niitä jonnekin Keskusaseman taakse, 300 m kaupungintalosta poispäin, josta olisi ollut lähes mahdollista tulla asioille tai ostoksille ajopuku päällä kesäkuumalla. Nyt niitä oli aivan ydinkeskustassa, kauppojen, virastojen ym. lähetyvilillä. Ja suosittuja ne oli. Parhaimmillaan ne olivat viime kesänäkin "loppuunmyytyjä" kaiket päivät.

Niin, miksi ei meillä. On jotenkin koomisen näköistä, ainakin minusta, että esim. Hesän rautatieasemalla seisoo yksi mp mittariruudussa, kun 20 metrin päässä olisi sopivaa tilaa paikan vieressä, korokkeella, jossa kukaan ei kävele, ja joka on kuin tehty mp-paikoitusta varten. Tällaisia paikkoja löytyy Hesasta vaikka huru mycket.

Kuka on se, joka voisi yhdessä kaupungin ko viranomaisten kanssa alkaa puhua tästä. Ei ole SMC:n vastaavaa, jolla olisi lääninorganisaatio.

Olisiko tässä 69:llä uusi haaste, jossa tehdä työtä MP kulttuurin kehittämiseksi, ja meidän liikkumisen helpottamiseksi, ja samalla vähentämään autoilijoiden mahdollista ärtymistä.

Kuka pannaan miettimään asiaa ja tekemään sille jotain.

Yksi turhautunut motoristi.

Ps. Tulipa vielä mieleeni sekin, että pari vuotta sitten Tukholmassa avattiin kokeeksi yhden sillan yli kulkeva bussi & taksikaista myös prätkeille, ja viime kesänä tätä laajennettiin usealle sisääntulotielle.

Ja hyvin toimi systeemi, turha kais-tojen välillä ajo, puikkelehtiminen, loppuivat, ja kaikki olivat tyytyväisiä. Mutta tämä olisi varmaan aivan liian iso pala Hesän liikennebyrokrateille. Se, että esim. Hämeentien, Mannerheimintien ja Länsiväylän/Lapinlahden sillan suunnan bussikaistat olisivat sallittuja myös moottoripyörille.

Saahan sitä uneksia...

20. KONTIORALLI 1986

Teksti: Maarit Seppälä ja Aki Oura.
Kuvat: Petri Lindgren.

Kontrolli Taivalkoskella...

ja lämmin vastaanotto Kylmäluoman leirintäalueella.

Kontio-Ralli 1986 Tietoruutu

Vanhin osanottaja: Terho "Fatsi" Kallio, Jokioinen

Pisin matka, museokierros: Martti Finska, Vammala

Pisin matka piikillä: Jukka Lahtinen, Honda CB 125, Lohja

Pisin matka ulkomaalaiset: Robert Langseh ja Ursula Zumbach, Bern Sveitsi

Hienoin pyörä: Kalervo Niskanen BSA A-77SS vm 1960, Kuopio

Lahden radion palkinto: Silmiähivelevän huolellisesta kaikkia tarpeettomia kauneusnäkökohtia välttelevästä kokonaisuudesta. Pekka "Putkimies" Salmi, Honda CB 750 vm 1972

Vanhin pyörä: Harri Honkanen, sivuvaunu Zündapp KS-601 vm 1952, Kangasala

20 kertaa käyneet: Mauno Tonttila, Lahti / Orko Tallinen, Anjalankoski

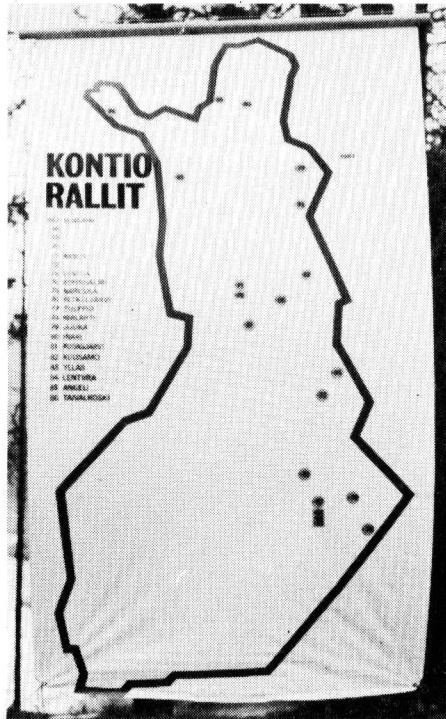
15 kertaa käyneet: Ykä Tolonen, Vaala

Lentopallokisan voittajat: Sahalahti Flash Drivers

Kontiorallin perustajista paikalla: Seppo Kankola

Palkitut pyörät valitsi raati: Kai Heikkilä, järjestäjien edustaja / Kauko Kojonen, Lahden radio / Seppo Kankola, Kontion perustajien edustaja / Kari Hanski, perusmotoristi / Jukka Ilkainen, piikkimotoristi / Timo Juurikala, Lehdistö

Väkeä noin 1400 ja järjestäjiä 48. Järjestäjinä toimivat Pohjois-Kymenlaakson kuusysiläiset. Johtoviisikko Pekka Voutilainen, Reijo Relander, Martti Lannta, Rauno Viikko ja Pentti Ollikainen. Pohjois-Kymenlaakson 69 on järjestänyt aikaisemmin 3 Talvirallia, 2 Etappiajoa ja yhden Pystymetän.

KONTIOSSA KOHDATTUJA

Pia Söderlund oli lähtenyt matkaan jo keskiviikkona Nina Rantalan kanssa. Tytöt ovat 18-vuotiaita lukiolaisia Helsingistä. Ajokkina oli "Uljas Musta" eli Suzuki GS 125 vm. -83. Matkaa oli kertynyt Taivalkoskelle 810 kilometriä, vauhtia Pia kertoi Suzukilla voidaan pitää n. 70 kilometriä tunnissa kahden hengen kuormalla. Ja totesi samaan hengenvetoon, ettei se kuitenkaan ole oleellista, vaan matkamotoristeilla on matkamotoristin mieli pyörästä riippumatta. Erityistä hilpeyttä oli ohiajavissa autoilijoissa herättänyt perälaukun teksti: "Ohita vaan, olen lomalla".

Kontio oli Piale ja Ninalle ensimmäinen kokoontumisajo, muttei innostuksesta päätellen viimeinen. Mitään klikkiytymistä tytöt eivät olleet havainneet, vaan uusia tuttuja oli löytynyt paljon eikä juttuseurasta ollut pulaa. Pitkältihän tämäkin asia on kiinni omasta suhtautumisesta muihin; kun vain menee rohkeasti mukaan, tulee tutuksi.

Pia on 69:n jäsen ja mieli ensi kesäksi isompaa pyörää. Koulun lisäksi hän on talvella viikonloppuisin hampurilaiskioskilla työssä ja kertoi Suzukin olevan hänen viimetalvinen vapaa-aikansa. Äiti oli ollut aluksi kovasti moottoripyöräilyä vastaan, mutta sisukas tyttö piti oman päänsä... ja nyt uskaltaa jo äitikin tulla kyytiin!

EAK:lle Pia aikoo osallistua heti tilaisuuden tullessa ja uskoo, ettei kukaan voi olla täydellinen ajaja. Hänen mielestään on aina mahdollisuus oppia jotain uutta, jos halua riittää. Huomaisivatpa ne "täydelliset" kuljettajkin tämän...

Kaiken kaikkiaan Pian ote moottoripyöräilyyn (vai toisinpäin?) tuntuu olevan sen verran vankka, että hänet me tapamme vielä!

Pia Söderlund ja Nina Rantala.

Maanviljelijä Jorma Anttila oli tullut Kontioon vaimonsa Kyllikin ja heidän pienten tyttöjensä kanssa, iät 3 vuotta ja 8 kuukautta. Perhe asuu Rantsilas- sa, josta oli matkattu paikalle sivuvaunullisella tuutilla. Jorma on käynyt Kontiossa joka toinen vuosi -74 läh- tien. Kyllikin ovat pienet lapset pitä- neet kotona viimeiset neljä vuotta, niinpä matka olikin nyt yhtä juhlaa. Si- vuvaunun perhe on hankkinut viime talvena, ja reissu oli sujunutkin muka- vasti. Kiireet täytyy tietysti unohtaa, kun mukana on pieni vauva: taukoja oli pidetty noin 60 km välein.

Kontioralli ei ole Jorman mielestä vuosien varrella paljontaan muuttu- nut. Henki on pysynyt samana, vaikka osa poikavuosien tuttavistakin on lo- pettanut moottoripyöräilyn. Kuitenkin oman suhtautumisensa Kontioon hän sanoo vuosien varrella muuttuneen, poissa on alkuaikojen hurja innostus,

tilalle näyttää tulleen hiljainen mieli- hyvä mahdollisuudesta tavata vuosi- kymmenen takaisia ystäviä, joita ei ehkä muulloin näe ollenkaan. Tietysti koko perheen matkatessa yhdessä jää myös pois se huolehtiminen, joka on toisaalta kotiin jääneiden mielissä ja toisaalta myös tien päällä kulkijan ajatuksissa. Ehkei välttämättä niin päällimmäisenä, mutta jossain sisällä kuitenkin hiukan kaihtamassa.

Anttilan perhe on taas yksi esi- merkki siitä, ettei moottoripyöräilyn tarvitse loppua perheen kasvaessa. Tosin harrastuksen jatkaminen pien- ten lasten kanssa vaatii viitseliäisyyttä ja valmiutta muuttaa omaa suhtautu- mistaan matkantekoon. Sukulaisten ja tuttavien painostuksesta se vaatii sisua, jota ei kovin monella ole. Ilmei- sesti se kuitenkin antaa enemmän kuin ottaa.

Matti Mustonen, 17, Jatro Salmi- nen, 17, Vesa Voutilainen, 17, ja Pasi Mäkäräinen, 16, ovat kotoisin Kuusa- mosta. Tämänvuotiseen Kontioon ei siis tarvinnut ajella kovin kauas. Kyse- lin poikien mielteitä lauantaina iltapäi- vällä, kun lämpöasteita oli vain alun toistakymmentä ja ilma oli viileän kos- teaa.

Keli ei kuitenkaan tuntunut poikia haittaavaan. Kaikille oli Kontio ensim- mäinen — muttei viimeinen, niin hy- vin viihtyivät. Kaikki neljä aikovat jat- kaa matkapyöräilyä, tarkoituksena on hankkia iän karttuessa suurempia ko- neita alle.

Kuusamossa tuntuvat vanhemmat motoristitkin kannustavan hyvin jatka- maan harrastusta, muutamat olivat ajaneet Kontioonkin piikkien vauhtia. Tosin nykyisillä 125-kuutioisillahan voi jo pitää matkavauhtina sitä suurinta sallittua suhteellisen kevyesti. Tuskin syy pienten pyörien syrjimiseen, siel- lä missä sitä esiintyy, onkaan niiden heikossa tehossa? Menkääpä hiukan itseenne ja miettikää asiaa.

Kuusamon pojat vasemmalta Vesa Voutilainen, Jatro Salminen, Matti Mustonen ja Pasi Mäkäräinen.

Kari Mattila, 17, Raahesta oli ajellut jo toiseen Kontioonsa ja tuonut mukanaan ensikertalaisen Juha Kallion, 17. Pojat ovat tuoreita 69:n jäseniä. Heidän mielestään kerhomme jäsenet ottavat hyvin nuoret vastaan, juttua oli riittänyt nuotiolla mukavasti. Autoilijoista Juha ja Kari taas sanoivat, etteivät he kunnioita moottoripyörää eikä etenkään pientä sellaista kovinkaan hyvin. Tulevat eteen "isomman oikeudella", olettaen motoristin väistävän joka tapauksessa. Tämähän on tuttu juttu meille kaikille ja päteviä keinoja tilanteen parantamiseen on todella vähän. Ne ovat taas niitä asennekasvatusasioita, joihin on lyhyellä aikavälillä vaikea vaikuttaa.

Raahen pojat Kari Mattila ja Juha Kallio.

EAK-kiinnostus on pojilla vahva. Raahen seudulla vain järjestetään kursseja heidän mielestään liian harvoin, eivät muistaneet sielläpäin olleen yhtään kurssia heidän motoristi-aikanaan.

Kontiossa Juha ja Kari viihtyivät hyvin ja aikovat jatkossakin osallistua aktiivisesti kerhomme tapahtumiin.

Stefan Hesse, Diana Thiele, Volker Lau, Lutz Köth, Uwe Rogowski ja Erich Bummermann olivat saapuneet Länsi-Saksasta ihmettelemään Kontio-meininkiä ja Suomea yleensäkin. Kaksi heistä oli käynyt maassamme lomamatkalla jo aiemmin ja pitäneet näkemästään. Ainoa, mikä heitä Suomessa harmittaa, on maamme korkea hintataso. Tulee paljon halvemmaksi matkailla Etelä-Euroopassa kuin Suomessa.

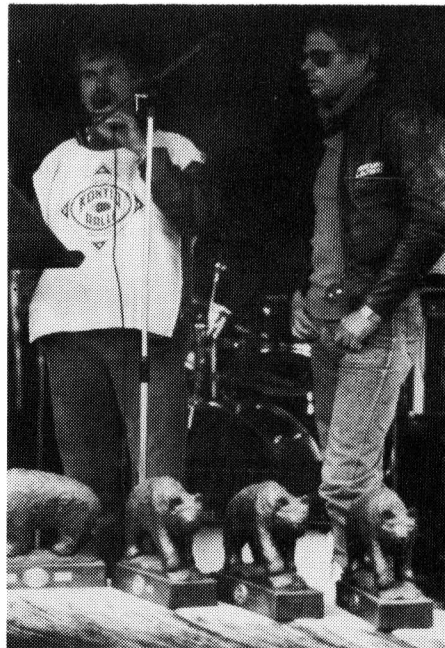
Pyytäessäni heitä vertailemaan suomalaisten ja saksalaisten autoilijoiden käyttäytymistä liikenteessä sain kuulla saksalaisten olevan paljon aggressiivisempia. Ajavat kuulemma kuin haluaisivat tappaa kaikki moottoripyöräilijät!

Kontioista ja suomalaisista ihmisistä nämä motoristit pitivät kovasti. Sanoivat yllättyneensä suomalaisten avoimuudesta ja siitä, että ihmiset tulevat juttelemaan paljon useammin kuin esim. Norjassa.

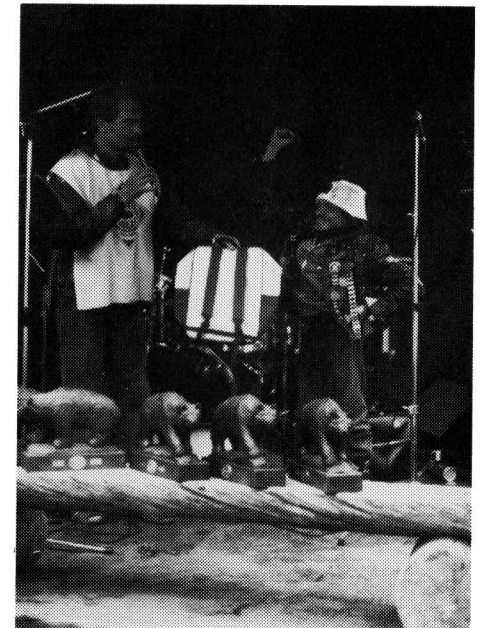

Orko Tallinen, Seppo Kankola ja Mauno Tonttila, Kontio-aate ja 20 rallia...

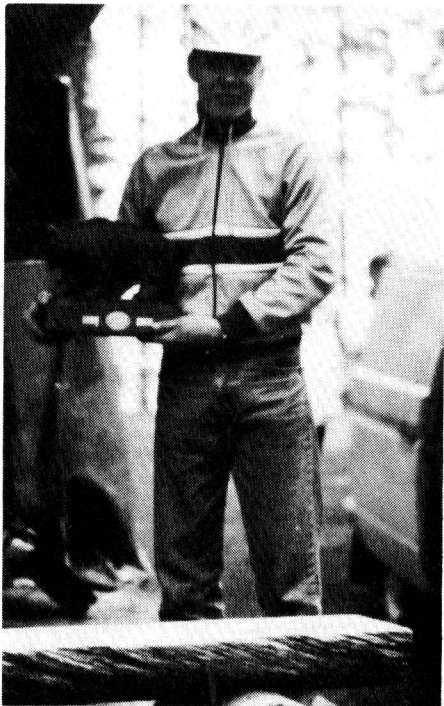
Seppo Kankola Reijo Relanderin haastattelussa.

Ykä Tolonen, 15 Kontiota...

Palkitut vasemmalta Robert Langseh, Ursula Zumbach, Pekka Salmi, Martti Finska, Harri Honkanen ja Terho Kallio.

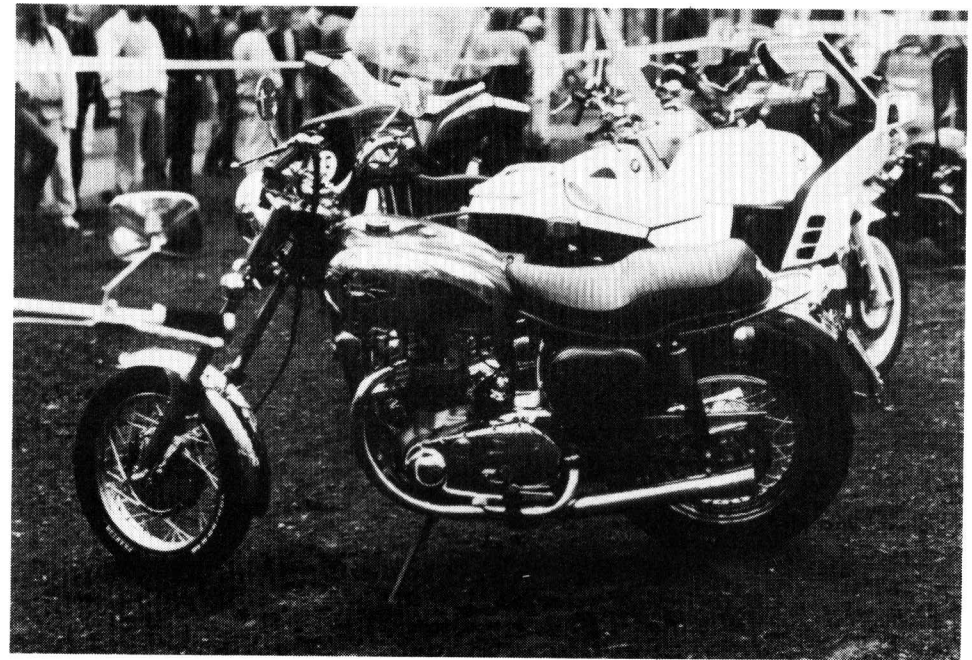

Jukka Lahtinen, piikkimies.

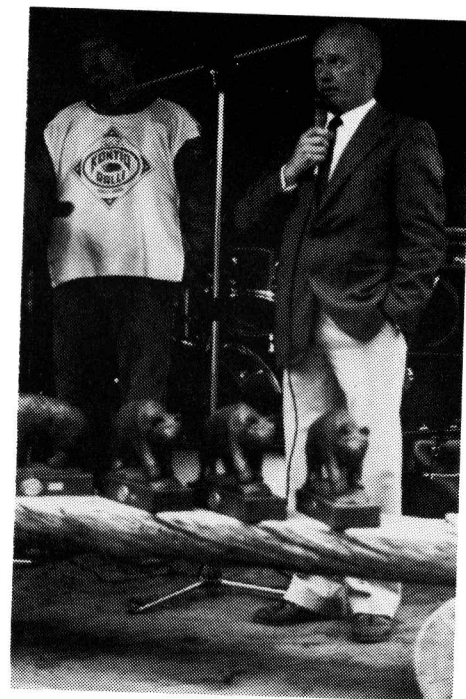
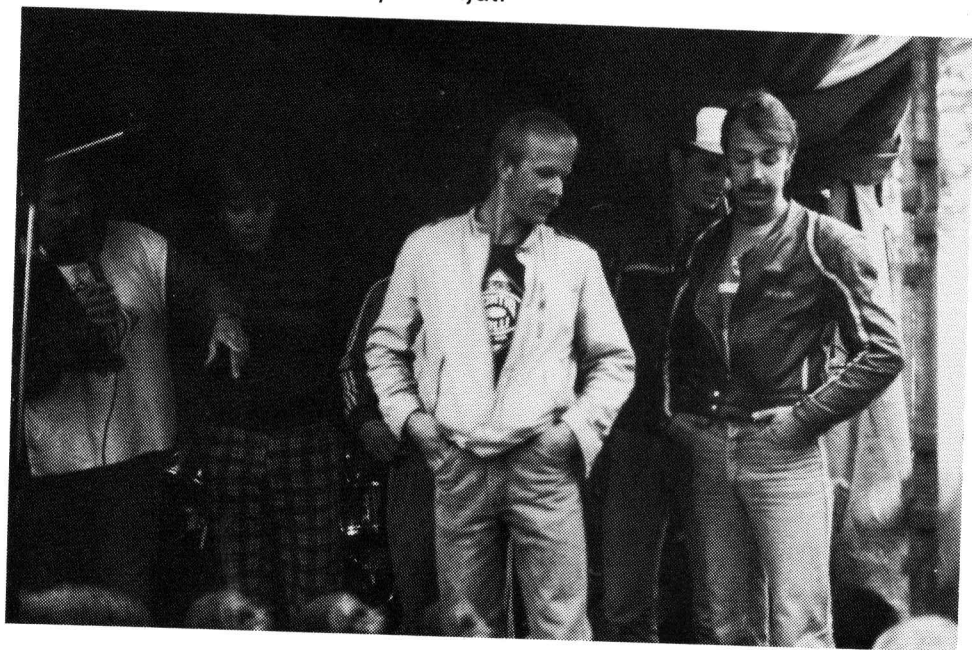
Harlikalle vain 2. sija.

BSA A-77SS vm 1960 ja 1. palkinto.

Sahalahden voittoisat lentopalloilijat.

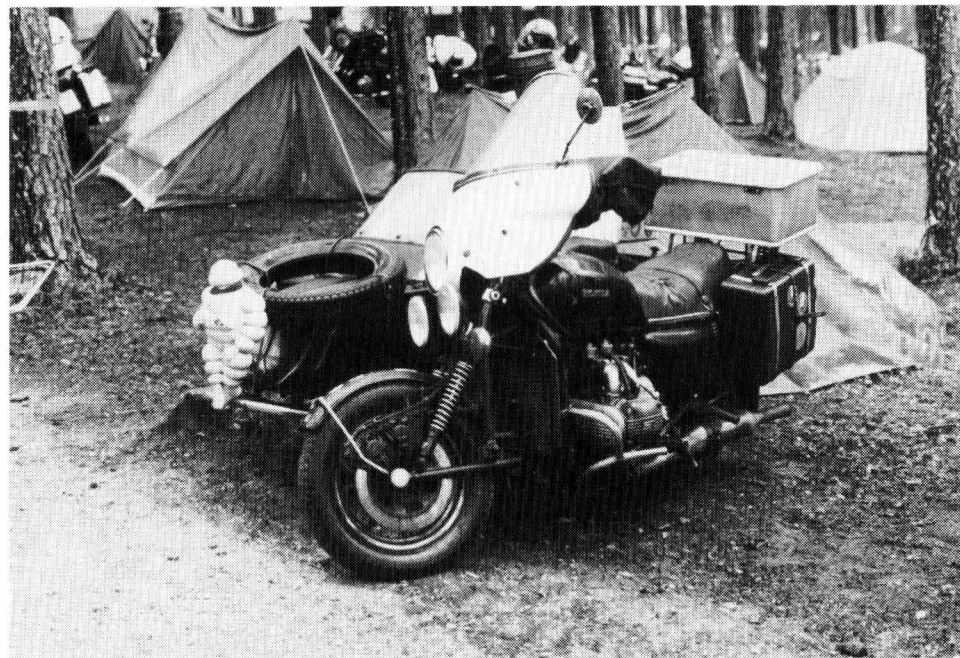

Teppo Sirniö ja 8000 litran puhe.

Rahvas ihailee palkittuja ja imee Kontio-henkeä...

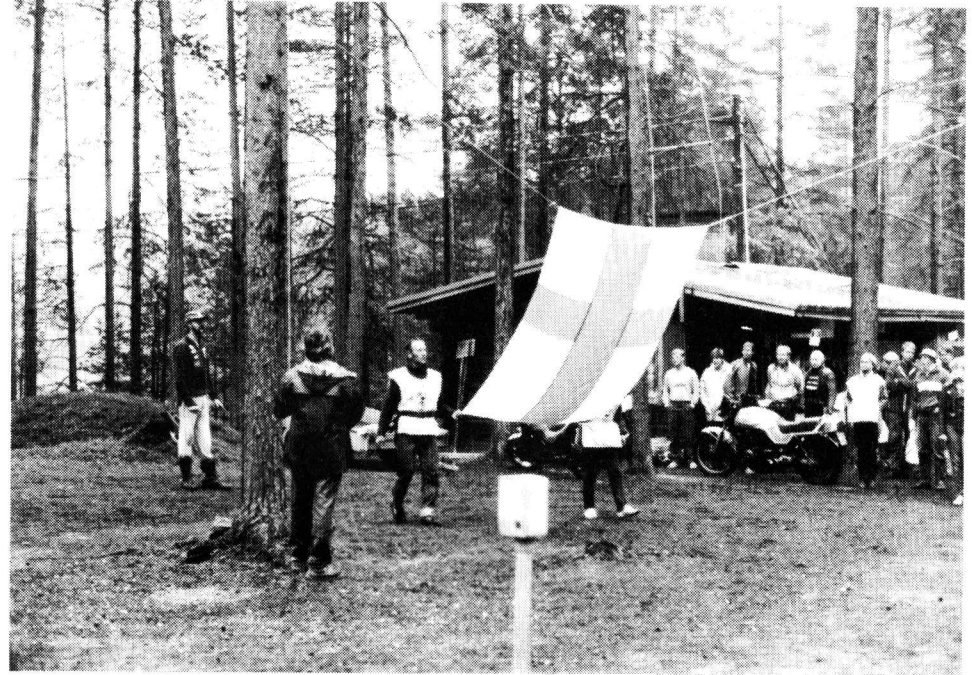
Uwe Lottemanin ja kilpailun kalustoa.

... ja Kontion lippu liehuu...

Aika 14.6.1986
Paikka Vantaa
Läsnä Jaakko Laurila
Pekka Kuoppala
Raili Kinnunen

Urpo Vaahtera
Guy Wikström

Pöytäkirja
Hallituksen kokous
14.6.1986

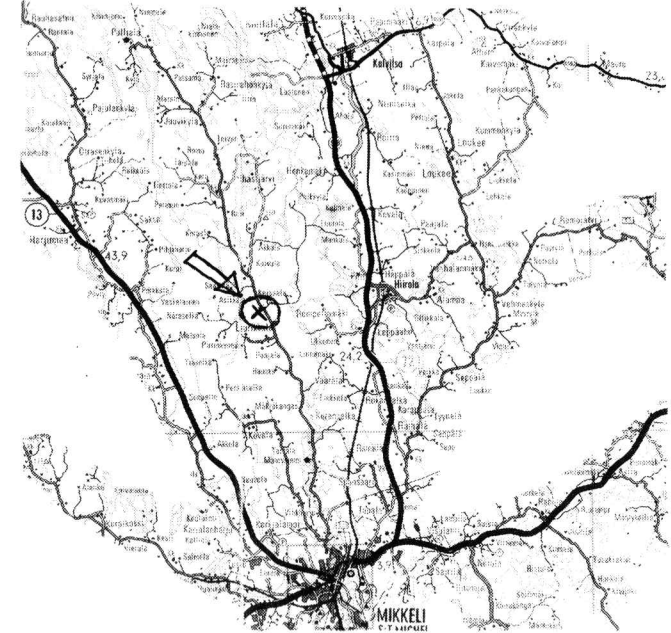
- 1 Kokouksen avaus, puheenjohtajana toimi Jaakko Laurila ja sihteerinä Raili Kinnunen.
- 2 Käsiteltiin edellisen kokouksen pöytäkirja.
- 3 Etappi-ajo ja Kirkkopyhä sujuivat ihan mukavasti. Osallistujia oli kuitenkin naurettavan vähän, n. 50 kummassakin. Liekö päällekkäistapahtumilla ollut osuutta asiaan. Hallitus kiittää onnistuneista tapahtumista.
- 4 Kerholehti potee kroonista asiapulaa. Toivottavasti jäsenet piristyvät kirjoittamaan ja kuvaamaan. Koska Eero Mikkola on estynyt saapumasta Kontio-ralliin, hallitus esittää, että Maarit Seppälä ja Petri Lindgren tekevät Kontio-ralli jutun lehteen.
- 5 Keskusteltiin vuoden -86 Kontio-ralli järjestäjästä. Halukkuutensa rallin järjestämiseen ovat ilmoittaneet pääkaupunkiseudun motoristit sekä Nummelan-Jokioisten-Rauman motoristit Keijo Lumpeen johdolla.
- 6 Keskusteltiin pitkään tulevista henkilövalinnoista ja mahdollisista tehtäväjaoista.
- 7 NMR:n kokous järjestetään Tanskassa elokuun lopulla. Kerholle on tullut kutsu kokoukseen. Guy Wikström osallistuu MP-69:stä kokoukseen.
- 8 Seuraava hallituksen kokous päätettiin pitää Siitama-kokoontumisen yhteydessä.
- 9 Kokouksen järjestelykuluja korvattiin Urpo Vaahteralle 100 mk.
- 10 Puheenjohtaja päätti kokouksen.

Jaakko Laurila
puheenjohtaja

Raili Kinnunen
sihteeri

PYSTYMETTÄ

1.-2.11.1986

Oheisesta kartasta selviää kokoontumispaikka, joka on todella surkea. Vesistöjä ei ole aivan lähellä, joten uimapuvun ja rantapyyhkeen voi huoletta jättää kotiin. Kahvivettä ja polttopuita yritetään järjestää. Sääksi on luvassa räntä- ja lumisadetta.

TERVETULOA!

Yhteyshenkilö: Ilkka Hynynen
Airopolku 6 B 23
50170 Mikkeli
puh. ilt. 955-363 005